

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๑/๒๕๖๘

วันที่ ๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

{ นางสาวรติ วิศาลสุเมธา

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรติ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวรติ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องประกอบอาชีพนักกฎหมายและเป็นนิติกรของบริษัท รักความสุข จำกัด เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้ร้องถวายฎีกาที่ศาลาลูกขุนใน พระบรมมหาราชวัง เพื่อขอรับพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยอรรถคดีของผู้ร้อง ซึ่งเป็นคดีในศาลรัฐธรรมนูญ ศาลทหาร ศาลฎีกา ศาลปกครอง สุพรรณบุรี ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากตุลาการและผู้พิพากษามีได้พิจารณาและพิพากษาคดีตามหลักธรรมาภิบาล อีกทั้งผู้ร้องประสงค์ติดตามเงินจำนวน ๑๗๑,๖๐๐ บาท พร้อมค่าปรับหนึ่งร้อยเท่าจากศาลรัฐธรรมนูญ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีสำรองเงินคลังจังหวัดชดใช้ไปก่อน รวมถึงประสงค์ให้นายกรัฐมนตรียุบสภาและลาออกจากตำแหน่ง

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. ติดตามฎีกาขอรับพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยอรรถคดี

- ๒ -

๒. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญชำระเงินแก่ผู้ร้อง จำนวน ๑๗๑,๖๐๐ บาท พร้อมค่าปรับ

๓. มีคำสั่งให้นายกรัฐมนตรียุบสภาและลาออกจากตำแหน่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรง ให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้อง ดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องประสงค์ยื่นคำร้องในนามตนเองและในนามนิติกรของบริษัท รักความสุข จำกัด ขอติดตามฎีกา เร่งรัดอรรถคดี ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญชำระเงินแก่ผู้ร้องพร้อมค่าปรับ และมีคำสั่งให้นายกรัฐมนตรียุบสภา

และลาออกจากตำแหน่ง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นประเด็นเดียวกับที่ผู้ร้อง
เคยยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามคำสั่ง
ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๙/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๘ คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๖๘
ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘
คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๑/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๖/๒๕๖๘
ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ ไม่ปรากฏสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำร้องเดิมที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง
ไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัยไปแล้ว คำร้องนี้ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ประกอบกับ
ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินในกรณีดังกล่าวเสียก่อน อีกทั้งคำร้องไม่ได้ระบุว่า
เหตุแห่งการร้องคือเรื่องใด การกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงอย่างไร
เป็นคำร้องที่ไม่ชัดเจน ไม่อาจเข้าใจ และไม่อาจแก้ไขได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

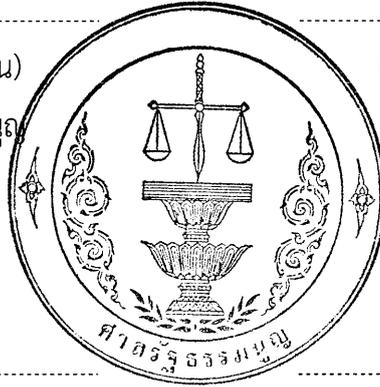
(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ